

I Skärhus (vid Långarön) bodde, och bor visst än en "klok gumma", som alltid var lioligt eftersökt av såväl ortobefolkning, d. r. s. de inom den närmaste milen, som av långväga. Vanligast var att folk besökte henne, men det var inte ovanligt att hon budades att komma hem till folk i "tjänsterende".

En morber till mig hade flera gånger och av olika anledningar "sökt" henne och trodde blint på henne, tills en gång han kom dit och hon inte var hemma. Endast hennes make var hemma och han jagade vad saken gällde.

Min morber lockade men berättade efter en stund vad saken gällde och fick till svar "Ingenting annat - det kan jag bota." Därmed förtroem glansen kring Brämmerista Bengtson, som den kloka gumman kallades, åtminstone för min morber del.

Minna främlingar antitade aldrig "kloke" så vitt jag vet.